Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 1049/10 (2007)
Дана 09.09.2010.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, Братислава Чукића и Олге Петровић, чланова већа, са судијским помоћником Николом Крушкоњом, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Републике Србије, коју заступа Републичко Јавно правобранилаштво Републике Србије, против туженог Министарства финансија Републике Србије, ради поништаја решења број 463-02-00527/2005-07 од 28.06.2007.године, са заинтересованим лицима А.А. из ..., улица ... број ..., Б.Б. из ..., улица ... број ... и В.В. из ..., ... број ..., у предмету коришћења неизграђеног грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 09.09.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца, изјављена против решења Одсека за имовинско-правне и стамбене послове Општине Земун број 463-26/2005-6 од 15.07.2005.године, става 1. диспозитива, којим је утврђено А.А. у идеалном делу од 2/5, Б.Б. у идеалном делу од 2/5 и В.В. у идеалном делу од 1/5, на основу члана 84. Закона о планирању и изградњи, право коришћења на неизграђеном осталом грађевинском земљишту у државној својини, и то на

катастарским парцелама број ... у површине 169 м2 и број ... површине 280 м2, обе уписане у ЗКУЛ број ... КО … . Ставом 2. диспозитива утврђено је да је право коришћења из става 1.овог решења у промету, а ставом 3. диспозитива одбијен је захтев А.А., Б.Б. и В.В., за утврђивање права коришћења на основу члана 84. Закона о планирању и изградњи на кат. парц. број ..., површине 405 м2 уписаној у ЗКУЛ број ... КО … .

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 15.08.2007.године, заведеној у том суду под бројем У 7042/07, тужилац оспорава законитост решења туженог због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права и наводи да у спроведеном поступку није са сигурношћу утврђено да ли катастарска парцела ... представља остало или јавно грађевинско земљиште, обзиром да није донета Одлука о јавном грађевинском земљишту, а имајући у виду да је чланом 69. став 2. Закона о планирању и изградњи прописано да је јавно грађевинско земљиште и земљиште које је планом донетим у складу са тим Законом намењено за изградњу јавних објеката од општег интереса и за јавне површине, те да се кат. парц. ... налази у површинама намењеним за заштитно зеленило. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да Суд тужбу одбије.

Заинтересована лица којима је тужба достављена на одговор, нису у остављеном року доставила суду одговоре на тужбу.

Управном суду су дана 01.01.2010.године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС”, број 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009.године није донета одлука, а за које је надлежан Управни суд на основу члана 29. став 1. истог Закона.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, поступајући на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), по правилима поступка

прописаним одредбама Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је по оцени овог суда, поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио као неосновану жалбу тужиоца, изјављену против првостепеног решења од 15.07.2005.године, налазећи да у спроведеном поступку у коме није било повреда правила поступања од утицаја на другачије решење ове управне ствари, на потпуно и правилно утврђено чињенично стање правилно примењено материјално право, те да ожалбеним решењем није повређен закон на штету тужиоца. За овакву одлуку тужени орган је дао разлоге које је као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

У поступку који је претходио доношењу ожалбеног решења, утврђено је на основу прибављеног извештаја Градског секретаријата за урбанизам и грађевинске послове, Сектора за спровођење урбанистичких планова, Одсека за подручје Општине Земун IX-14 број 350.3-277/2005 од 01.06.2005.године, да према Одлуци о одређивању урбанистичких планова који у целини или у деловима нису у супротности са Законом о планирању и изградњи („Службени лист Града Београда“, број 30/03, 33/03 и 23/04) и Детаљном урбанистичком плану насеља Батајница („Службени лист Града Београда“, број 6/78), земљиште обухваћено катастарском парцелом број ... КО ... налази се у површинама намењеним за насељску индустрију-остало грађевинско земљиште, кат. парц. број ... се налази у коридору саобраћајнице-јавно грађевинско земљиште и кат. прац. број ... у површинама намењеним за заштитно зеленило-остало грађевинско земљиште.

Код таквог чињеничног стања, имајући у виду одредбу члана 84. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 47/2003) којом је прописано да на неизграђеном осталом грађевинском земљишту у државној својини право коришћења имају ранији сопственик, законски наследници, као лице на која је ранији сопственик пренео право коришћења у складу са законом, правилно је по оцени суда поступио првостепени орган када је донео одлуку као

у диспозитиву ожалбеног решења, правилно налазећи да су у конкретном случају испуњени услови из члана 84. цитираног Закона у делу захтева који се односи на катастарску парцелу број ... и ... КО ..., а да ти услови нису испуњени у погледу дела захтева који се односи ка катастарску парцелу број ... КО ... које се налази у коридору саобраћајнице и предствља јавно грађевинско земљиште.

Суд је оценио све наводе изнете у тужби, али је нашао да се код утврђеног чињеничног и правног стања ствари у управном поступку, тим наводима тужбе не доводи у сумњу правилност и законитост оспореног решења.

Имајући у виду све напред наведено, Управни суд је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је применом члана 41. став 1. и 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96) одлучио као у диспозитиву ове пресуде и тужбу одбио.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 09.09.2010.године , I-3 У 1049/10 (2007)

Записничар **Председник већа- судија**
Никола Крушкоња,с.р. **Љиљана Петровић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СУ